

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200176
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5618200176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému A. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Ľ. XXX, prechodne bytom N. Y., V. XXX/XX, o zaplatenie 3 000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2 640,- eur a úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 3 000,- eur od 01. 03. 2017 do 24. 01. 2018, 5 % ročne zo sumy 2 940,- eur od 25. 01. 2018 do 20. 02. 2018 vo výške 10,47 eura, 5 % ročne zo sumy 2 880,- eur od 21. 02. 2018 do 19. 03. 2018 vo výške 10,26 eura, 5 % ročne zo sumy 2 820,- eur od 20. 03. 2018 do 20. 04. 2018 vo výške 11,98 eura, 5 % ročne zo sumy 2 760,- eur od 21. 04. 2018 do 21. 05. 2018, 5 % ročne zo sumy 2 700,- eur od 22. 05. 2018 do 19. 06. 2018, 5 % ročne zo sumy 2 640,- eur od 20. 06. 2018 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 80,- eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky.

II. V časti o zaplatenie 360,- eur sa konanie z a s t a v u j e .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) dňa 22. 01. 2018, uplatnil žalobca voči žalovanému pohľadávku 3 000,- eur spolu s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 01. 03. 2017 do zaplatenia, súdny poplatok 180,- eur a trovy právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 31 318 916 (ďalej len „OTP Banka“) a žalobcom postúpila OTP Banka na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. OTP Banka uzatvorila so žalovaným dňa 30. 10. 2013 Zmluvu č. 070/4003/13SU (Ďalej „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe Zmluvy OTP Banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky z titulu úveru za dohodnutých podmienok. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a preto OTP Banka podaním zo dňa 07. 05. 2015 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. Účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastala 10. deň odo dňa doručenia vyhlásenia o predčasnej splatnosti. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 22 705,07 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15 014,84 eura, riadneho úroku vo výške 7 136,31 eura, úroku z omeškania 279,26 eura a poplatkov vo výške 234,66 eura. Žalovaný po postúpení pohľadávky, do dňa vypracovania tejto žaloby, vykonal 10 úhrad po 60,- eur, a to v období od 17. 03. 2017 do 27. 12. 2017. Žalobca si uplatnil v tomto konaní iba sumu 3 000,- eur z titulu neuhradenej istiny úveru s tým, že zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 19 105,07 eura, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 11 414,84 eura, neuhradeného riadneho úroku vo výške 7 176,31 eura, neuhradeného

úroku z omeškania 279,26 eura a neuhradených poplatkov vo výške 234,66 eura, si v tomto konaní žalobca neuplatňuje.

2. Na výzvu súdu žalobca elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, doručeným súdu dňa 28. 03. 2018, doplnil dôvody žaloby a uviedol, že žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1 918,96 eura v období od 30. 12. 2013 do 15. 02. 2017. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 885,16 eura, na riadny úrok suma 979,50 eura, na poplatky suma 54,28 eura a na úrok z omeškania suma 0,02 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný čerpal úver vo výške 15 900,- eur a na istinu bola z jeho úhrad započítaná suma 885,16 eura, postúpená istina predstavovala sumu vo výške 15 014,84 eura. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 01. 06. 2015 a od tohto dátumu žalovaný uhradil sumu 659,92 eura, pričom z tejto sumy bola na istinu započítaná suma 461,62 eura, na poplatky suma 4,97 eura a na riadny úrok suma vo výške 193,333 eura. Ku dňu zosplatenia dlžná istina potom predstavovala sumu 15 476,46 eura. Žalobca opakovane uviedol, že si v tomto konaní uplatňuje len sumu 3 000,- eur a zvyšnú časť postúpenej pohľadávky si neuplatňuje.

3. Žaloba a doplnenie žaloby, spolu s prílohami, boli žalovanému doručené dňa 19. 04. 2018. Zároveň žalovanému bolo doručené aj poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie súdu zo dňa 05. 04. 2018, č. k. 6Csp/4/2018-110, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa k žalobe vyjadril v lehote 10 dní. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. 06. 2018.

4. Žalobca elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, doručeným súdu dňa 18. 06. 2018, zobral žalobu späť ohľadne sumy 300,- eur. Čiastočné späťvzatie žaloby žalobca odôvodnil tým, že žalovaný po podaní žaloby na súd (návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 19. 01. 2018) uhradil 60,- eurové splátky dňa 24. 01. 2018, dňa 20. 02. 2018, dňa 19. 03. 2018, dňa 20. 04. 2018 a dňa 21. 05. 2018. V dôsledku tejto čiastočnej úhrady istiny žalobca upravil aj žalobný petit.

5. Na pojednávaní dňa 26. 06. 2018 žalobca (splnomocnená zástupkyňa) zobral žalobu späť ešte o sumu 60,- eur, nakoľko žalovaný zaplatil ešte jednu splátku 60,- eur, ktorá bola pripísaná na účet žalobcu dňa 19. 06. 2018. Vzhľadom na toto čiastočné plnenie zo strany žalovaného, upravil žalobca žalobný petit tak, že žiadal priznať istinu 2 640,- eur a úroky z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od vzniku omeškania, t. j. od 01. 03. 2017 do zaplatenia, po zohľadnení jednotlivých platieb, vykonaných žalovaným v priebehu súdneho konania.

6. Žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby ohľadne sumy 360,- eur. Výhrady mal iba voči tomu, že OTP Banka mu nedala vedieť, že úver predala. Keďže o tom nevedel, plátil OTP Banke poplatok za vedenie účtu 5,- eur mesačne, hoci tam účet už nemal. Na zaplatenie dlžnej sumy žiadal poskytnúť splátky 60,- eur mesačne (v priebehu konania sa však žalobca so žalovaným dohodli na mesačných splátkach po 80,- eur mesačne). Žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu ohľadne úhrad tak, ako tieto konštatoval žalobca v žalobe. Uviedol, že úver splácal dva roky, ale nevedel preukázať akú sumu zaplatil, nakoľko o tom nemá žiadne doklady.

7. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Z citovanej právnej úpravy vyplýva dispozičné právo žalobcu zobrať bez súhlasu žalovaného žalobu späť celkom alebo čiastočne do začatia prvého pojednávania. Po začatí pojednávania je dispozičné právo žalobcu obmedzené súhlasom žalovaného. V predmetnej veci žalobca zobral žalobu späť ohľadne sumy 360,- eur so súhlasom žalovaného, a preto súd v tejto časti konanie zastavil.

11. Listinnými dôkazmi, označenými žalobcom (žalovaný okrem predloženia správy v jeho mobilnom telefóne o platbe 60,-eur v júni 2018, nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy) bolo zistené, že OTP

Banka Slovensko, a.s. uzatvorila so žalovaným, ako dlžníkom, dňa 30. 10. 2013 Zmluvu o poistenom OTB refinanc exprese č. 070/4003/13SU (ďalej len „Zmluva o úvere“). Predmetom Zmluvy o úvere bolo poskytnúť dlžníkovi účelový klasický spotrebiteľský úver v sume 15 900,- eur za pevnú úrokovú sadzbu 14,99 % ročne. Úver bol poskytnutý za účelom splatenia iných úverov, ročná percentuálna miera nákladov dlžníka bola určená vo výške 18,17 %, celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, bola vyčíslená na 26 862,80 eura, priemerná hodnota RPMN 13,44 %. Dohodnutých bolo 83 mesačných splátok, prvá vo výške 321,03 eura splatná 30. 12. 2013, 2. až 82. splátka vo výške 321,03 eura splatná 30. deň v mesiaci a posledná 83. splátka bola určená vo výške 320,90 eura a bola splatná 30. 10. 2020, ku ktorému dňu bola určená aj konečná splatnosť úveru. Predpokladaná doba trvania Zmluvy o úvere bola 84 mesiacov. V čl. V. ods. 1 písm. b) bol dojednaný poplatok za zabezpečenie poistenia vo výške 12,20 eura mesačne, splatný v deň anuitnej splátky. V bode 2. boli dojednané ďalšie poplatky. Článok VI. Zmluvy o úvere obsahuje podmienky dojednaného poistenia. Prípisom zo dňa 09. 04. 2015 OTP Banka upozornila žalovaného na meškanie so splácaním úveru viac, ako 3 mesiace s tým, že žalovaný bol požiadaný o uhradenie dlžnej čiastky, ktorá ku dňu 09. 04. 2015 predstavovala sumu 4 083,56 eura, najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň bol žalovaný upozornený, že v prípade nevyrovňania záväzkov po lehote stanovenom termíne, banka vyhlási úver za predčasne splatný - posledná výzva pred zosplatením bola žalovanému doručená dňa 22. 04. 2015. Prípisom zo dňa 07. 05. 2015, doručeným žalovanému dňa 19. 05. 2015, OTP Banka vyhlásila úver za predčasne splatný s tým, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastala 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy. Banka upozornila žalovaného, že v deň účinnosti je povinný zaplatiť celý záväzok, ktorý bol ku dňu 05. 05. 2015 vyčíslený sumou 18 488,79 eura.

12. Dňa 28. 02. 2017 uzavrela OTP Banka Slovensko, a.s., ako postupca, so žalobcom, ako postupníkom, zmluvu o postúpení pohľadávok a skutočnosť, že predmetom tejto zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka zo Zmluvy o úvere potvrdzuje oznámenie OTP Banky zo dňa 03. 03. 2017, zaslané žalovanému, ktorým OTP Banka oznámila žalovanému, že uvedená pohľadávka bola postúpená žalobcovi. Tým mal súd preukázať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s ustanovením § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) a tým aj vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu.

13. Zmluvu o úvere uzavrela OTP Banka v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti so žalovaným, ako fyzickou osobou, nepodnikateľom, takže na právne vzťahy strán sporu sa primárne použijú ustanovenia Obč. zák., ako aj príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, t. j. 30. 10. 2013. Nakoľko žalovaný v konaní nebol zastúpený advokátom, súd v súlade s platnou právnou úpravou zisťoval, či Zmluva o úvere neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré je súd povinný prihliadať bez ohľadu na to, či spotrebiteľ spochybnil tvrdenia žalobcu.

14. Podľa § 2 písm. g), h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 30. 04. 2014 (ďalej len „ZSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. Vzhľadom na citovanú právnu úpravu a vykonané dokazovanie mal súd preukázať, že Zmluva o úvere je platná, ale neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ZSÚ. Zmluva o úvere totiž obsahuje dojednanie poistenia s tým, že poplatok za zabezpečenie poistenia bol stanovený vo výške 12,20 eura mesačne. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ pritom vyplýva, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa § 2 písm. g), h) ZSÚ celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, tvorí súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, v spojení so spotrebiteľskými úvermi. Vzhľadom na výšku a počet mesačných splátok (čl. IV. bod 1 Zmluvy o úvere) žalovaný by mal zaplatiť sumu 26 645,36 eura, čomu však nezodpovedá určenie celkovej čiastky, ktorú mal dlžník zaplatiť, uvedenej vo výške 26 862,80 eura. Zo Zmluvy o úvere pritom nevyplýva, z čoho pozostáva rozdiel 216,44 eura, takže v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. sa jedná o neplatný údaj.

19. Do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, patria aj náklady na doplnkové služby, a to najmä poistné. Po pripočítaní poplatkov za poistenie vo výške 1 012,60 eura (83 mesiacov po 12,20 eura), by celková čiastka, ktorú žalovaný mal zaplatiť, predstavovala sumu 27 659,96 eura, čo je o 795,16 eura viac. Preto celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, je v Zmluve o úvere uvedená nižšia, ako vyplýva z ostatných zmluvných dojednaní. Nakoľko tento údaj skresľuje celkové náklady spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom, jedná sa aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa úver, poskytnutý žalovanému, považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ za bezúročný a bez poplatkov.

20. Medzi stranami bolo nesporné, že OTP Banka poskytla žalovanému úver vo výške 15 900,- eur a takisto bolo nesporné, že žalovaný splatil pôvodnému veriteľovi OTP Banke sumu 1 918,96 eura (žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu uvedené v podaní, doručenom súdu dňa 28. 03. 2018). Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil žalobcovi do podania žaloby 600,- eur (10 splátok po 60,- eur) a v priebehu konania zaplatil žalobcovi ešte sumu 360,- eur. Žalovaný potom splatil na úhradu istiny celkom sumu 2 878,96 eura. Medzi stranami bolo takisto nesporné, že OTP Banka poskytla žalovanému úver 15 900,- eur, takže po započítaní úhrady 2 878,96 eura, zostala nesplatená istina 13 021,04 eura. Žalobca si v konaní uplatnil iba sumu 3 000,- eur a výslovne uviedol, že zvyšok nároku nie je predmetom tohto konania. Preto súd ako dôvodný vyhodnotil nárok žalobcu, pokiaľ sa domáhal priznania istiny 3 000,- eur.

21. Podľa § 559 Obč. zák.

(1) Splnením dlh zanikne.

(2) Dlžník musí byť splnený riadne a včas.

22. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. V Zmluve o úvere (čl. VIII. bod 2 písm. e/) bolo zmluvnými stranami dojednané právo veriteľa vyhlásiť úver za splatný, vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo, pred termínom splatnosti, a to pri podstatnom porušení zmluvných povinností. Za podstatné porušenie zmluvných povinností sa podľa čl. VIII. bod 1 písm. a) Zmluvy o úvere sa považovalo aj neplatenie peňažných záväzkov v termíne ich splatnosti. Vzhľadom na toto dojednanie OTP Banka bola oprávnená v zmysle § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru po tom, ako žalovaného na túto možnosť upozornila. Vyhlásenie úveru za predčasne splatným bolo žalovanému doručené dňa 19. 05. 2015, a potom celý dlh sa stal splatným 10. dňom po doručení tejto výzvy, t. j. 29. 05. 2015. V konaní bolo nesporné, že v uvedenej lehote žalovaný nezaplatil celú dlžnú sumu, takže do omeškania sa dostal nasledujúcim dňom, t. j. 30.

05. 2015. Uplatnená istina 3 000,- eur k tomuto dňu nebola uhradená, a preto nárok žalobcu, uplatnený na súde dňa 22. 01. 2018 v rozsahu istiny 3 000,- eur, bol dôvodný.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba X. Z. F. platná k prvému dňu omeškania z plnením peňažného dlhu.

28. Žalovaný sa so zaplatením uplatnenej istiny 3 000,- eur dostal do omeškania dňom 30. 05. 2015, ku ktorému bola X. Z.Á. F. určená základná úroková sadzba 0,05 %. Nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na úroky z omeškania 5,05 % ročne od 30. 05. 2016. Žalobca však uplatnil nižšie úroky z omeškania a za kratšiu dobu - tieto žiadal priznať len vo výške 5 % ročne od 01. 03. 2017 a nakoľko súd je žalobným návrhom viazaný (§ 216 ods. 1 CSP), zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v uplatnenej výške 5 % ročne od 01. 03. 2017 do zaplatenia.

29. V konaní bolo nesporne zistené, že po začatí konania žalovaný splácal úver v mesačných splátkach po 60,- eur, ktoré boli pripísané na účet žalobcu dňa 24. 01. 2018, dňa 20. 02. 2018, dňa 19. 03. 2018, dňa 20. 04. 2018, dňa 21. 05. 2018 a dňa 19. 06. 2018. Po zohľadnení uvedených splátok súd zaviazal žalovaného zaplatiť istinu 2 640,- eur a úroky z omeškania 5 % ročne tak, ako sú tieto konkretizované vo výroku tohto rozsudku.

30. Podľa § 232 ods. 3, 4 CSP

(3) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(4) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

31. Žalovaný požiadal, aby mu bolo umožnené splatiť žalobcovi dlh v splátkach po 60,- eur mesačne. V priebehu konania sa strany sporu dohodli na mesačných splátkach vo výške 80,- eur, čo súd akceptoval a v dôsledku toho povolil žalovanému na zaplatenie priznanej istiny, spolu s úrokmi z omeškania, mesačné splátky po 80,- eur. Prvá splátka bude splatná do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku a nasledujúce splátky vždy do konca toho ktorého mesiaca. V zmysle ust. § 567 ods. 2 Obč. zák. je žalovaný povinný poukazovať splátky tak, aby v posledný deň toho ktorého mesiaca bola splátka aj pripísaná na účet žalobcu. V prípade nedodržania povolených splátok, nezaplatením čo aj len jednej splátky, sa stane splatným celý dlh naraz.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Žalobcom uplatnený nárok vo výške 3 000,- eur bol v čase začatia konania dôvodný. Pokiaľ došlo k čiastočnému späťvzatiu ohľadne sumy 360,- eur, žalobca tým reagoval na platby žalovaného, ktoré tento vykonal v priebehu konania, takže čiastočné zastavenie konania zaviniť žalovaný. Nakoľko vo zvyšku bolo žalobe vyhovené, žalobca mal nárok v plnom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.